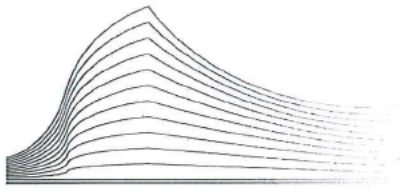

Ro

AFSCHRIFT

Vonnisnummer / Griffinummer 2020 / 4641
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 7 december 2020
Naam van de beklagde(n)
Systeemnummer parket 16RA55675 Rolnummer 19A004638 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

1. _____, KBO
met maatschappelijke zetel gevestigd te

06213

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester _____
loco Meester

advocaat te _____
advocaat te _____

2. _____, KBO
met maatschappelijke zetel gevestigd te

06214

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester _____
loco Meester

advocaat te _____
advocaat te _____

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;
Op de percelen aldaar gelegen te
gekadastreerd als

1) nummer

eigendom van _____ en

ingevolge akte d.d. 04/04/1986 verleden door notaris

2) nummer

eigendom van

ingevolge aktes d.d. 15/06/2017 verleden door notaris

3) nummer

eigendom van

ingevolge erfenis d.d. 29/07/2002 en 04/05/2006 en akte d.d. 30/11/2015 verleden door
notaris

(percelen _____ en _____ voordien gekadastreerd als nummers _____ en _____)

4) nummer

eigendom van

ingevolge erfenis d.d. 29/07/2002 en 04/05/2006 en akte d.d. 30/11/2015 verleden door
notaris

5) nummer

eigendom van

ingevolge erfenis d.d. 29/07/2002 en 04/05/2006 en akte d.d. 30/11/2015 verleden door
notaris

gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd (art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning),

namelijk:

1 het gewoonlijk gebruiken en inrichten van de bovenvermelde percelen, gelegen in agrarisch gebied, als stockageplaats voor grond, (steen-)puin, materialen en materieel (bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, ...) in functie van het aannemingsbedrijf

te tussen 8 mei 2016 en 2 februari 2019, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 1 februari 2019
door

2 het gewoonlijk gebruiken en inrichten van perceel (voordien , gelegen in agrarisch gebied, als stalplaats voor kranen en allerhande materiaal (bouwmaterialen, voertuigonderdelen en containers) in functie van het kranenbedrijf

te tussen 8 mei 2016 en 26 september 2018, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 25 september 2018
door

Gedaagden tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlasteleggingen conform de schriftelijke vordering van het OM neergelegd in het strafdossier.

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde op het kantoor Rechtszekerheid 3 dd. 16/10/2019 ref :

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

I. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Feiten en beoordeling van schuld

1.

Beklaagden worden vervolgd voor inbreuken op artikelen 4.2.1, 5°, a); 4.2.2; 4.2.3; 4.2.4; 6.2.1, lid 1, 1° en 6.3.1, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 6, lid 1 van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, namelijk voor het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning.

Aan eerste beklagde, wordt verweten de percelen met nummers gelegen te in agrarisch gebied, gewoonlijk te gebruiken en in te richten als stockageplaats voor grond, (steen)puin, materialen of materieel (bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, ...) in functie van het aannemingsbedrijf tussen 8 mei 2016 en 2 februari 2019, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 1 februari 2019 (tenlastelegging 1);

Aan tweede beklagde, de wordt verweten het perceel met nummer (voordien), gelegen te in agrarisch gebied, gewoonlijk te gebruiken als stalplaats voor kranen en allerhande materiaal (bouwmaterialen, voertuigonderdelen en containers) in functie van het kranenbedrijf tussen 8 mei 2016 en 26 september 2018, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 25 september 2018 (tenlastelegging 2).

2.

Beklaagden verschenen ter terechtzitting van 2 november 2020 en betwistten de hen ten laste gelegde feiten.

1.1 Overzicht van de relevante feiten

3.

Op 9 mei 2016 werd door de stedenbouwkundig inspecteur een controle uitgevoerd te gelegen in agrarisch gebied, waar de eerste beklagde, gevestigd is. Ter plaatse wordt zowel een landbouwloonwerkbedrijf uitgbaat als een aannemingsbedrijf in grondwerken, funderingen, burgerlijke-, utiliteits- en waterbouwwerken. de echtgenote van zaakvoerder was hierbij aanwezig. Volgens de vaststellingen van de stedenbouwkundig inspecteur:

- werd rechts van de loods een bouwwerf aangetroffen, waar enkel de fundering van een nieuwe woning werd gerealiseerd. lichtte toe dat zij samen met haar echtgenoot in een noodwoning vooraan in de loods woonde, die tot kantoor zou worden omgevormd van zodra de woning, voorwerp van de vergunning van 29/07/2013, zou zijn gebouwd;
- was het voorste deel links vooraan van het perceel ingenomen door opleggers, een bestelwagen en een drietal vrachtwagens. Daarnaast werden er ook bouwkranen en onderdelen aangetroffen, evenals verschillende wielassen, containers waarvan er als bureel werden ingericht, banden, metaal en een halfopen boogloods (31m x 5m). verklaarde dat dit deel van het perceel werd gebruikt door een familielid met een onderneming in bouwkranen en dat haar bedrijf er niets mee te maken had;
- werd de rechterzijde van het terrein alsook het perceel achteraan de loodsen gebruikt om een zeer grote hoeveelheid materiaal, materieel (laadbakken, aanhangwagens, containers, breekmachine), grond en steenpuin te stockeren. verklaarde dat het bouwpuin van elders werd aangevoerd en vervolgens werd gebroken en gedroogd en dan gebruikt voor projecten. Door plaatsgebrek was men genoodzaakt om het achterste gedeelte van het perceel aan te snijden.

Op luchtfoto's is te zien dat de ingebruikneming van het agrarische gebied voor de aannemersactiviteit in 2004 steeds verder uitdijt en ruim 10.000 m² inneemt.

werd op 3 augustus 2016 verhoord. Hij verklaarde dat er op 29 juli 2013 een vergunning werd verleend voor het bouwen van een bedrijfswoning, het verbouwen van de bestaande noodwoning tot kantoor en het bouwen van een bedrijfsloods. De werken zouden in juli 2015 gestart zijn. De fundering zou zijn gegraven en ook de kelder/vloerplaat werd gestort. Het voorste stuk van het terrein zou worden gebruikt door zijn broer,

die een bedrijf heeft dat bouwkranen monteert. Hij zou het perceel kosteloos mogen gebruiken, maar intussen een perceel ir hebben aangekocht. De loodsen zouden wel door hemzelf worden gebruikt, voor zijn twee firma's en

Al naargelang de werklust zou het materiaal en personeel worden ingezet voor de ene of andere firma. Hij erkende wel dat het perceel achteraan steeds verder werd aangesneden zonder vergunning. Hij beloofde de zone achteraan de loodsen tegen het einde van 2016 te laten opkuisen, de grond te nivelleren en de materialen af te voeren.

4.

Op 2 maart 2017 ging de stedenbouwkundig inspecteur opnieuw langs op het perceel te waarbij hij vaststelde dat de toestand nauwelijks was gewijzigd ten opzichte van de voorgaande vaststellingen. verklaarde dat hij de vooropgestelde timing van het herstel verkeerd had ingeschat. Volgens had zijn broer (die het terrein aan de straatzijde innam voor het stallen van zijn materieel in functie van zijn kraanonderneming) na de aanvankelijke controle heel wat materieel verwijderd, maar is het materiaal nadien toch terug op het perceel terechtgekomen. De bedrijfswoning was inmiddels wel grotendeels gebouwd en verklaarde dat de woning tegen de zomer winddicht zou moeten zijn. De omvangrijke puin- en grondhopen naast en achter de loods waren nog steeds aanwezig. Zij zouden tegen mei 2017 verwijderd worden en het terrein zou nadien opnieuw worden ingezaaid.

werd verhoord op 16 oktober 2017 en erkende reeds een jaar of acht gebruik te maken van zo'n 200 m² van de terreinen van zijn broer. Hij zou intussen wel gestart zijn om de terreinen te ontruimen aangezien er een loods zou komen. Alles zou verplaatst worden naar een nieuw aangekocht terrein uit een faillissement in maar dit was voorlopig nog niet doorgegaan.

5.

Op 16 oktober 2017 stelde de lokale politie vast dat er wat betreft het achterste gedeelte van het perceel "*wel degelijk een inspanning was geleverd*" maar dat het nog niet volledig was ontruimd. Aan de zijkant lagen er nog enkele hopen zand en puin. De laadbakken, de containers en de bergen met puin en zand waren wel grotendeels verdwenen. De toestand van het voorste gedeelte van de site was een beetje veranderd. De metalen onderstellen van de kranen waren verwijderd, maar er waren nog steeds vrachtwagens geparkeerd en ook een prefabbureau en torenkraan waren nog aanwezig.

6.

Bij aangetekend schrijven van 29 mei 2018 legde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur namens het Vlaamse Gewest een herstellvordering met betrekking tot het perceel voor advies voor aan de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

De herstellvordering beoogde het herstel in de oorspronkelijke staat door het staken van het gebruik van de constructies in functie van andere dan niet-landbouwgerelateerde activiteiten en het verwijderen van de grond, puin en het materiaal en materieel dat niet dienstig is voor het reguliere loonwerk en het staken van het gewoonlijk gebruik van de percelen in functie van de aannemingswerken en het stockeren van rollend materieel (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Op 22 juni 2018 verleende de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies, binnen bepaalde perken.

7.

Bij een nieuwe controle op 25 september 2018 werd vastgesteld dat het terrein nog steeds op een gelijkaardige wijze werd gebruikt als eerder vastgesteld. Het linkerdeel van het terrein werd nog steeds gebruikt om bouw materiaal, kranen, voertuigonderdelen en containers te stallen.   deelde mee dat het kraanbedrijf van   op de site nog steeds actief zou zijn. De achter- en rechterzijde van het terrein werd nog steeds gebruikt als stockageplaats voor grote hoeveelheden grond, steenpuin, bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, ... Het zuidoostelijk stuk weiland werd wel grotendeels ontruimd.

8.

Op 1 februari 2019 stelde de lokale politie vast dat er op het terrein links nabij de openbare weg reeds een groot deel van het rollend materieel en de vrachtwagens werden verplaatst naar nieuwe terreinen. De torenkraan werd ook afgebroken. De rest van de achterliggende terreinen verkeerden nog in dezelfde toestand als tijdens de vaststellingen op 25 september 2018.

1.2 Standpunt van beklagden en beoordeling van schuld

(i) Tenlastelegging 1

9.

Eerste beklagde wordt onder tenlastelegging 1 vervolgd voor het inrichten van de kadastrale percelen   en   als stockageplaats voor grond, (steen)puin, materialen en materieel, zoals bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, enz. in functie van zijn aannemingsbedrijf, zonder vergunning. Ter terechtzitting van 2 november 2020 vroeg eerste beklagde om haar voor deze feiten vrij te spreken.

Zij argumenteert daartoe onder meer:

- (1) dat elk materiaal, materieel, afval, grondstof of voertuig, waarvan vaststaat dat het ook dienstig is in het kader van de loonwerktak van landbouwactiviteiten, buiten het kader van de tenlastelegging valt, aangezien de tenlastelegging enkel het aannemingsbedrijf viseert;
- (2) dat de bouwmaterialen (betonblokken, gekuiste gerecupereerde façadesteen en snelbouwstenen, silicaat stenen, ytongstenen, bouwstaalnetten, stellingen, kuipen, stenen, buizen en dergelijke) bedoeld waren om aangewend te worden in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning van 29 juli 2013, zodat deze niet als vergunningsplichtig kunnen worden aangemerkt aangezien ze als onderdeel van de werfinrichting moeten worden beschouwd.

De werkelijke omvang van de aannemingsactiviteiten zou aldus beperkt blijven tot de hoop te breken puin (mengpuin en steenpuin) in de rechteruithoek van het terrein.

10.

De rechtbank volgt eerste beklagde in haar argumentatie waar zij aangeeft dat de

Tweede beklagde, die onder tenlastelegging 2 wordt vervolgd voor het gewoonlijk gebruiken van perceel nummer als stalplaats voor kranen en allerhande materiaal (bouwmaterialen, voertuigonderdelen en containers) tussen 8 mei 2016 en 26 september 2018, vroeg op de terechtzitting van 2 november 2020 eveneens de vrijspraak.

Het wederrechtelijk gebruik zou immers slechts tijdelijk van aard geweest zijn aangezien het slechts een tussenoplossing betrof tot tweede beklagde een nieuwe locatie had gevonden. Aan tweede beklagde zou bovendien geen passieve houding verweten kunnen worden aangezien de toestand op het terrein in positieve zin evolueerde.

13.

De feiten van tenlastelegging 2 zijn afdoende bewezen in hoofde van tweede beklagde gelet op de vaststellingen van de stedenbouwkundig inspecteur en de verbalisanten, de aan het strafdossier gevoegde foto's en de verklaringen van en zelf, die verklaarde het terrein al 8 jaar te gebruiken, zodat het allerminst een wederrechtelijke toestand van tijdelijke aard betrof. Het zogenaamd ontbreken van enige passieve ingesteldheid van tweede beklagde, ontnemt aan de feiten bovendien geenszins hun strafbaar karakter.

2. Straftoemeting

14.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden en het strafrechtelijk verleden van elke beklagde.

De feiten zijn ontoelaatbaar. Zij geven blijk van een gebrek aan respect voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening.

Beide beklagden werden eerder ook al politieel veroordeeld. Eerste beklagde liep drie veroordelingen voor de politierechtbank op, tweede beklagde slechts een.

15.

Beklagden vroegen in hoofdorde om de vrijspraak, in ondergeschikte orde om hen het voordeel van de meest milde toepassing van de strafwet te verschaffen, in het bijzonder gelet op de continue doorgevoerde verbeteringen aan het terrein en gelet op hun medewerking.

De rechtbank acht een opschorting geen afdoende signaal om beklagden het ontoelaatbare van hun handelen te doen inzien. De rechtbank meent daarentegen dat een geldboete, zoals bepaald in het beschikkend gedeelte, wel een voldoende waarschuwing zal betekenen voor beklagden voor de toekomst, teneinde recidive te voorkomen, waarbij rekening wordt gehouden van de omvang van de feiten. Gelet op de gedane inspanningen en het relatief gunstig strafregister van beide beklagden, kan de geldboete met uitstel worden opgelegd. Teneinde het ontradend karakter van het uitstel te optimaliseren, wordt

het uitstel wel gekoppeld aan de maximumtermijn.

3. Verbeurdverklaring

16.

Het openbaar ministerie vraagt conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek de verbeurdverklaring van een bedrag van 12.201,05 euro aan wederrechtelijke vermogensvoordelen uit het misdrijf onder tenlastelegging 1 in hoofde van eerste beklaagde en een bedrag van 10.657,50 euro aan wederrechtelijke vermogensvoordelen uit het misdrijf onder tenlastelegging 2 in hoofde van tweede beklaagde, zich telkens baserend op de gemiddelde huurprijs voor een vergelijkbaar perceel.

Zowel eerste als tweede beklaagde bekwamen door de uitbating in strijd met de stedenbouwkundige regelgeving een onrechtmatig economisch voordeel.

Aangezien een precieze berekening onmogelijk is omdat niet duidelijk kan worden afgelijnd welke oppervlakte van het terrein werd gebruikt voor materiaal, materieel enz. dat in elk geval niet in functie van het landbouwbedrijf van eerste beklaagde kon worden gebruikt, bepaalt de rechtbank het bedrag dat in hoofde van eerste beklaagde verbeurd wordt verklaard in redelijkheid en billijkheid op een bedrag van 5.000,00 euro.

Tweede beklaagde merkt verder terecht op dat de aangehaalde vergelijkingspunten onvoldoende precies zijn om te kunnen uitgaan van een gemiddelde huurprijs van 3 euro per m² per jaar (zo o.m. loods vs. open stockageruimte, vermelding van immowebistes zonder concretisering, stijgende huurprijzen en lagere grondprijzen), zodat de rechtbank ook het bedrag dat in hoofde van tweede beklaagde verbeurd wordt verklaard in redelijkheid en billijkheid bepaalt. In hoofde van tweede beklaagde wordt er eveneens een bedrag van 5.000,00 euro verbeurd verklaard.

4. Herstelvordering

17.

Overeenkomstig artikel 6.3.1, §1 VCRO beveelt de rechtbank ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, naast de straf, een meerwaarde te betalen en/of bouw- en aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

- 1) als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
- 2) als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
- 3) in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

18.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft een herstelvordering ingesteld die er

concreet toe strekt om:

- het gebruik van de constructies in functie van andere dan niet-landbouwgerelateerde activiteiten te staken;
- de grond, het puin en het materiaal en materieel dat niet dienstig is voor het reguliere loonwerk te verwijderen;
- het gewoonlijk gebruik van de percelen in functie van de aannemingswerken en het stockeren van rollend materieel (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten) te staken;
- de bouwput met zuivere teelaarde op te vullen; en
- de afbraakmaterialen van het terrein te verwijderen.

Die herstellvordering werd op 22 juni 2018 positief geadviseerd door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, binnen bepaalde perken, aangezien:

- de raad de herstelmaatregel las als het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken;
- de herstelmaatregel niet leidt tot een volledig niet-wederrechtelijke toestand (aangezien deze niet de halve boogloods vooraan het perceel, de groene boogloods aan de achterzijde en de betonverharding viseert);
- materialen, zoals landbouwalaam, of (rollend) materieel dienstig voor de landbouw, zoals tractoren of andere landbouwmachines, kunnen worden gebruikt in de daartoe vergunde constructies – in de mate de herstellvordering strekt tot *“het staken van het gebruik van de constructies in functie van andere dan niet-landbouwgerelateerde activiteiten”* kan de herstellvordering enkel betrekking hebben op een gebruik dat niet in verband kan worden gebracht met landbouwdoeleinden.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering heeft vastgesteld dat de herstelmaatregel de toets aan de rangorde van artikel 6.3.1, §1 eerste lid VCRO, de toets aan de weerslag van inbreuken op rechten van derden en de plaatselijke ordening zoals bedoeld in artikel 6.3.7, §2, tweede lid VCRO doorstaat.

De herstellvordering is proportioneel en gesteund op motieven van een goede ruimtelijke ordening. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering motiveert dat de ruimtelijke invulling nog steeds de perken te buiten gaat van wat binnen de onmiddellijke omgeving ruimtelijk kan worden aanvaard en dat de schaal waarop bedrijfsactiviteiten, die niet aan de landbouw kunnen worden gerelateerd, *in situ* nog steeds aanwezig zijn in ernstige mate de draagkracht van de percelen overschrijdt. Ook de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering heeft aldus de argumentatie van eerste beklagde in overweging genomen dat er geen rekening mag worden gehouden met materiaal en materieel dat ook voor landbouwgerelateerde activiteiten kan worden gebruikt. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering kwam ook in die omstandigheden tot het besluit dat enkel de beoogde bouw- of aanpassingswerken kennelijk volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering heeft een meer ingrijpende herstelmaatregel bovendien niet noodzakelijk geacht vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening. De objecten die door de herstelmaatregel niet werden geviseerd zijn volgens de Raad niet

van die aard dermate de goede ruimtelijke ordening te verstoren dat de afbraak ervan zich opdringt. Dat de herstellvordering aldus geen betrekking heeft op de (klaarblijkelijk reeds verwijderde) halve boogloods vooraan het perceel, de groene boogloods aan de rechterzijde van het terrein en de aangebrachte betonverhardingen leidt niet tot de onwettigheid ervan en dus niet tot het buiten toepassing laten ervan in toepassing van artikel 159 GW.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering, binnen de perken zoals bepaald door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, intern en extern wettig is en in die mate ook kan worden toegekend.

19.

De geformuleerde herstellvordering is verder voldoende specifiek aangezien er wordt aangegeven dat het herstel enkel noodzakelijk is voor elk gebruik dat niet in verband kan worden gebracht met landbouwdoeleinden, zonder dat daartoe ook een specifieke opsomming van machines, materiaal en materieel noodzakelijk is.

20.

Beklaagden houden bovendien onterecht voor dat de herstellvordering zonder voorwerp zou zijn geworden. De rechtbank wijst daarvoor naar de laatste vaststellingen van 1 februari 2019. Daarbij werd vooreerst vastgesteld dat slechts een groot deel (en dus niet alles) van het rollend materiaal en de vrachtwagens verplaatst werden naar de nieuwe terreinen. Daarenboven bleek dat de achterliggende terreinen nog in dezelfde toestand verkeerden als tijdens de vaststellingen van 25 september 2018 (waaruit kan worden afgeleid dat de achter- en rechterzijde van het terrein nog steeds werd gebruikt als stockageplaats voor grote hoeveelheden grond, steenpuin, bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, ...). Uit het dossier blijkt niet precies om welke materialen het gaat en welke van die materialen al dan niet nuttig zouden zijn voor de nieuw te bouwen loods. Er kan dus niet worden vastgesteld dat de nog aanwezige bouwmaterialen enkel verband houden met de nieuw te bouwen loods. Bovendien zijn de hopen te breken steenpuin in elk geval niet nuttig voor de te bouwen loods.

De rechtbank meent dat een hersteltermijn van 12 maanden kan worden voorzien (waarbij de rechtbank rekening houdt met de termijn die in artikel 7.1 van het Vrijstellingsbesluit wordt voorzien, zodat eerste beklagde de aanwezige bouwmaterialen desgevallend kan aanwenden voor de nieuw te bouwen loods). Het doel van de dwangsom, het sanctioneren van de uitvoering, kan alleen bereikt worden indien de dwangsom in verhouding staat tot het belang van de zaak, de financiële draagkracht van de veroordeelde en diens te verwachten weerstand. Urgentie speelt hierbij geen rol. De rechtbank bepaalt de dwangsom op 150 euro per dag vertraging, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidige vonnis vooraf werd betekend. Er is geen reden om bijkomend een dwangsomtermijn toe te staan.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 6, 5, 7bis, 38, 42, 43bis, 41bis, 66, 99bis strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

art. 1 en 8 wet 29/6/1964

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van

, eerste beklaagde

Veroordeelt

voor de tenlastelegging 1:

tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 5000,00 euro.

Veroordeelt

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 310,77 = 155,39$ EUR

Ten aanzien van
beklaagde

, tweede

Veroordeelt
tenlastelegging 2 :

voor de

tot een **geldboete** van **16000,00 EUR**, zijnde **2000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 5000,00 euro.

Veroordeelt
van:

tot betaling

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 310,77 = 155,39$ EUR

De kosten van herdaging begroot op 52,88 EUR, worden ten laste van de Belgische Staat gelegd.

herstellvordering

verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond voor zover zij het navolgende beoogt :

Beveelt lastens

er

dat de percelen gelegen te

gekadastraerd als

en

in hun oorspronkelijke staat zullen

hersteld worden, namelijk door :

- het gebruik van de constructies in functie van andere dan niet-landboungerelateerde activiteiten te staken, voor zover dat gebruik op geen enkele wijze in verband kan worden gebracht met landbouwdoeleinden;
- de grond, het puin en het materiaal en materieel dat niet dienstig is voor landbouwdoeleinden te verwijderen;
- het gewoonlijk gebruik van de percelen in functie van de aannemingswerken en het stockeren van rollend materieel (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente) te staken;
- het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde; en
- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

binnen een termijn van **12 maanden** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van **150 euro per dag** vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde herstelltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan te voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Wijst meergevorderde af.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 7 december 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- , rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier